

4

உருவகக் கவிதையின் முன்னோடி: அல்ஃப்ரேத் த விஞ்ஞி (Alfred de Vigny) 1797–1863

மன்னர் ஆட்சிமுறையில் நல்ல தொண்டாற்றிய ஒரு போர்வீரர் குடியில், பிரபு வம்சத்தில், 1797 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார் விஞ்ஞி. வரலாறு போற்றும் போர்வீரனாகத் திகழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் இவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந்தது. ஆனால் இவர் வாழ்ந்த காலகட்டம் இவருடைய எண்ணத்தை ஈடுறச் செய்யவில்லை.

4.1. பிறப்பின்வழி வந்த கசப்பு

ஃபிரான்ஸ் நாட்டில் புரட்சி முடிந்து (1789–92) சில ஆண்டுகள் கழிந்த நிலை. மன்னர்குடும்பத்தினரின் பொதுவாகப் பிரபுமார்க்கத்தில் பிறந்தவர்கள் அனைவரின்மீதும் ஆழ்ந்த வெறுப்பையும், கோபத்தையும் மக்கள் மனத்தில் விதைத்துவிட்டிருந்தன புரட்சியும் அதைத் தொடர்ந்த

எமாற்றம் : நாட்டை விட்டோடும் இடைக்கால மன்னருக்குக் காலமாகச் செல்லும் பணி! ஆயினும், விஞ்ஞி மேலும் 12 ஆண்டுகள் படையில் இருந்தார். போர் ஏதும் நிகழவில்லை. இவருடைய கனவு சிதைந்தது. இராணுவத்திலிருந்து மிகுந்த எமாற்றத்துடன் ராஜினாமாச் செய்தார் விஞ்ஞி. இலக்கியம் இவரை ஈர்த்தது. ஷத்தோப்ரியா மதாம் த ஸ்தால், விக்தோர் உய்கோ ஆகியோருடன் நட்பு ஏற்பட்டது. கவிதைகள், நாடகங்கள் எழுதத் தொடங்கினார் விஞ்ஞி.

இல்வாழ்வில் கசப்பு

1825இல் லிடியா பன்பரி (Lydia Bunbury) என்ற ஆங்கிலப் பெண்ணை மணம் புரிந்தார் விஞ்ஞி. இவருடைய தந்தை ஒரு கோடகுவரர். இங்கிலாந்து நாட்டின் காலனியான ஐமங்கா தீவில் அவர் கவர்னராகப் பணியாற்றியவர்; கர்வமிக்கவர்; தம் மாப்பிள்ளையின்பால் அவர்க்கு ஓர் அலட்சியம்; மாப்பிள்ளையின் பெயர்கூடத் தமக்கு மறந்துபோய்விடுவதாக காட்டிக்கொள்பவர். ஆங்கிலப் பெண்ணான லிடியாவுக்கோ ஃபிரெஞ்சு மொழி பேசப் பிடிக்காது. இலக்கியம் என்றாலே அவருக்கு வெறுப்பு. அவர் தன்கணவரை இலக்கிய வட்டங்களிலிருந்தும் எழுத்துலக நண்பர்களிடமிருந்தும் பிரித்துவிட விரும்பினார். மாறாக விஞ்ஞி ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை 1826இல் வெளியிட்டார். பிறகு ஒரு நாவல் அதே ஆண்டில் வெளிவந்தது. நாடகம் எழுத நாட்டம் கொண்ட விஞ்ஞி ஷேக்ஸ்பியரின் ஒத்தொல்லோவை ஃபிரஞ்சில் மொழியாக்கம் செய்தார் (1829); இது தந்த வெற்றியில் இரண்டு நாடகங்களைப் படைத்தார். அவை: La Maréchale d' Ancre (1831) Chatterton (1835). என்பன.

காதல்வாழ்வில் கசப்பு

நாடகங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் விஞ்ஞி, மரியா தொர்வால் எனும் நாடக நடிகைமேல் காதல் கொண்டார். மிகப்பெரிய வெற்றிக்ண்ட Chatterton எனும் நாடகத்தில் இந்நடிகைதான் கதாநாயகியாக

அரசியல் பயங்கர நிகழ்வுகளும், எல்லாப் பிரபுகுடும்பங்களின் பரம்பரைச் சொத்துக்களும் பறிக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஏழ்மை நிலைக்குத் தள்ளப்-பட்டுவிட்டனர். மேலும் அவர்கள் பிறப்பை இடித்துக்காட்டி சமுதாயம் அவர்களை வெறுப்புடன் எள்ளி நகையாடி வந்த காலகட்டம் அது. எப்படியோ தெய்வாதீனமாகக் கில்லட்டின் கத்திக்கு உயிர்தப்பி, கிராமத்தில் ஒதுங்கி எளிமையாக ஆனால் ஒரு கம்பிரத்துடன் கண்ணியம் குறையாமல் வாழ்ந்து வந்தது விஞ்ஞி குடும்பம். தன் தாய்க்கு 40வயதும் தந்தைக்கு 60வயதும் இருந்தபோது பிறந்த அல்ஃப்ரேத் த விஞ்ஞி திடமான உடல்வாகினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அவருக்கு முன்னர் பிறந்த மூன்று குழந்தைகளும் இறந்துவிட்டன.

பள்ளி வாழ்க்கையில் கசப்பு

அறிவிற்கிறந்து விளங்கினார் விஞ்ஞி. பள்ளிப்படிப்பில் அனைத்துப் பாடங்களிலும் அவரே முதலிடம். அதனால், சக மாணவர்களின் பொறாமைக்கும் உயர்குடிப் பிறப்பைக் கட்டிக்காட்டிப் பேசப்பட்ட பரிசாசத் துற்றல்களுக்கும் இவர் ஆளானார். விஞ்ஞி பின்னால் குறிப்பிடுவார்: “பள்ளிப் பருவத்தில் சகமாணவர்களின் கிண்டல் பேச்சுக்கள் என் பிஞ்சு உள்ளத்தில் ஒரு மிருகவெறியை எழுப்பி ஆறாத வடுவாக நிலைபெற்று விட்டன. பள்ளியில் நான் கழித்த நாள்கள்தாம் என் வாழ்க்கையிலேயே மிகவும் துயரமான நாள்கள்!”.

உத்தியோகத்தில் கசப்பு

விஞ்ஞி மாணவனாக இருந்தபோது நெப்போலியன் வெற்றிமேல் வெற்றியாக வாகை சூடிப் புகழ்எனியில் ஏறிக்கொண்டிருந்தார். இள வயது விஞ்ஞி தாமும் படையில் சேர்ந்து சிறந்த போர்வீரனாகத் திகழ வேண்டும் என்று கனவு கண்டார். ஆனால் இவர் வாலிப வயதடைந்து படையில் சேர்ந்தபோது நெப்போலியனுக்குச் சரிவுகாலம் வந்துவிட்டது. களத்தில் வீரச்செயல்கள் செய்து விழுப்புண் பெற்றுப் புகழ்எய்தக் கனவு கண்ட விஞ்ஞிக்குக் கிடைத்த முதல் இராணுவப்பணியே பெரிய

நடித்தார். நடிகைக்கோ, தனக்கு ஏற்றம் தரும் கதாநாயகி பாத்திரங்களை விஞ்ஞி மேலும் மேலும் படைக்க வேண்டும் என்பதே குறி. சாகஸ இழுபறி நடப்பை நிஜமென நம்பி மிகுந்த மன உளைச்சலுக்கும் சொல்ல முடியாத துன்பத்திற்கும் ஆளானார் விஞ்ஞி. காதல்தோல்வி அவரை மிகவும் பாதித்தது.

சமூக வாழ்வில் கசப்பு

1837இல் விஞ்ஞியின் தாயார் காலமானார். தாயின்மேல் அளவு கடந்த பாசம் கொண்டிருந்த விஞ்ஞிக்கு இந்த இழப்பு ஓர் இடியாக வந்தது. Louis Philippe மன்னராட்சிக் காலம் வந்தபோது அரசியல் துறையில் புகுந்து முக்கியத்துவம் பெற எண்ணிய இவருக்கு அதிலும் எமாற்றம். தம் நண்பர்கள் தம்மைப் புறக்கணிப்பதை இவர் உணர்ந்தார்; எழுத்துலகில் புகழ் தரும் ஃபிரஞ்சு அகாதெமி உறுப்பினர் ஆகவேண்டும் என்று முயன்றார். அப்பதவி ஆறுமுறை தோல்விக்குப் பின்னரே கிட்டியது (1845இல்). நாட்டில் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் (1848) நின்று விஞ்ஞி படுதோல்வியைத் தழுவினார்; பலவகையிலும் வந்த தோல்விக்களால் துவண்டு தனிமையே புகலிடம் என்ற முடிவுக்கு வந்து பொதுவாழ்விலிருந்து முற்றமாக ஒதுங்கினார்.

முதுமையில் கசப்பு

தம் ஐம்பத்து நான்காவது வயதில் விஞ்ஞிக்குக் குடல் புற்றுநோய் கண்டது. (1851). 1853இல் இவர் மனைவி லிடியா கண்பார்வை போய் படுக்கையில் நோயாளியாக விழ்ந்தார். பத்து ஆண்டுகளால் தம் நோயையும் சகித்துக்கொண்டு தம் மனைவிக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளை ஆற்றினார் விஞ்ஞி. அக்கால கட்டத்தில் இவருக்குப் புத்தமதக் கொள்கைகளில் மிகுந்த நாட்டம் ஏற்பட்டது. 1862இல் விஞ்ஞியின் மனைவி இறந்தாள். அடுத்த ஆண்டே தம் புற்றுநோயோடு போராடித் தோற்று விஞ்ஞியும் உயிர் நீத்தார். தோல்வி மயமான வாழ்க்கைக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வந்தது. 1863இல்.

இத்தகைய வாழ்க்கை அமையப்பெற்ற விஞ்ஞி ஒரு துன்பியல் கொள்கையாகவே இருந்ததைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவர் கூறுவார்: “மனித வாழ்வின் துன்பங்களின் மர்சி எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. தனிமையும், கவிதையும் மனிதனுக்கு ஏற்றமளிக்கக் கூடியவை; மௌனம் ஒன்றுதான் பெரிது; மற்றவை அனைத்தும் பலவீனம்”. அவருடைய கொள்கையினை விளக்கும் மேலும் ஒரு மேற்கோள் வருமாறு: “புலம்புதல் அழுதல் தொழுதல் இவையனைத்துமே கோழைத்தனம்; உனக்கு எப்படி விதிக்கப்பட்டதோ அந்த வழியில், கடினமான உன் நீண்ட பணியினைத் தளர்வின்றிச் செய்; அதன்பின், என்னைப் போல் துன்பத்தை அனுபவித்து எதுவும் பேசாமல் இறந்துபோ.” இவை இவர் இயற்றிய ‘ஓர் ஓநாயின் இறப்பு’ எனும் கவிதையின் இறுதி நான்கு வரிகள். இக்கவிதையின் பிற்பகுதியின் மொழியாக்கத்தை இவ்வத்தியாயத்தின் இறுதியில் காணலாம்.

4.2. விஞ்ஞியின் முக்கியப் படைப்புகள்

விஞ்ஞியின் படைப்புகளை கவிதை, நாடகம், புதினம் என்று இம்மூன்று துறைகளிலும் காணலாம்.

சே மார்ஸ் (Cinq Mars) (1826) இது ஒரு சரித்திரப் புதினம். ஒரு பிரபு குலத்து வீரன் மன்னரால் கைவிடப்பட்டபோதும், மதகுருவின் துரோகத்தால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டபோதும், எவ்வாறு தன் கண்ணியத்தையும் சுய கௌரவத்தையும் காத்து மரணத்தை எதிர்கொள்கிறான் என்பதை விவரிப்பது.

பழங்கால மற்றும் தற்காலக் கவிதைகள் Poèmes antiques et modernes 1827-37) இத்தொகுப்பு 21 கவிதைகளை உள்ளடக்கியது; மனித வரலாற்றின் மிகப்பெரிய சம்பவங்களை எடுத்து ஆராய்கிறது. தீர்க்க தரிசனத்தையும் பெரிய ஆற்றலையும் அளித்து கடவுள் கவிஞனைப் படைத்திருப்பதால் அவன் தான் வாழும் சமுதாயத்தில் மற்ற

சாதாரண மனிதர்களோடு இரண்டறக்கலந்துவிடமுடியாமல் தனித்துநின்று மறைகிறான் என்ற கருத்தைக் கூறுவது இந்நூல்.

ஒத்தெல்லோ 1829 : ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தின் மொழியாக்கம்

ஸ்தெல்லோ (Stello)-1832 சமுதாயத்தில் ஒரு கவிஞனின் நிலையை விவரிக்கும் புதினம். “எந்தக் கவிதையும் ஒரு சத்தியத்தை நிலைநாட்டப் படைக்கப்படுவது. எந்தச் சமுதாயமும் ஒரு பொய்யைத் தன் அடிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்டு இயங்கும் அமைப்பு.” ஆகவே, உண்மையான எந்தக் கவிஞனும் தான் வாழ்ந்த சமூகத்தால் புரிந்து கொள்ளப்படாமலேயே, அதில் ஓர் அந்நியனாகவே வாழ்வது தவிர்க்க இயலாத நியதி என்பது விஞ்ஞியின் கருத்து.

ஷத்தெர்தோர் (Chatterton)-1835 விஞ்ஞிக்கு மிகப் பெரிய வெற்றியைத் தேடித்தந்த நாடகம் இது. (இதன் கதாநாயகியாக நடித்தவர் விஞ்ஞியின் காதலுக்குப் பாத்திரமான மரியா தொர்வால் (Maria Dorval). ஸ்தெல்லோ புதினத்தின் கருத்தையே நாடக வடிவில் உருக்கமாக அமைந்திருக்கிறார் விஞ்ஞி. ஒரு கவிஞன் வறுமையில் வாடி உயிர்வாழ்வதற்கே அல்லல்பட்டுத் தரம் தாழ்ந்த பணிகளை ஏற்க மனம்ஒப்பாமல் தற்கொலை செய்து கொள்வதாக இது முடிகிறது.

செர்விதுய்த் ஏ கிராந்தேர் மிலித்தேர் (Servitudes et grandeurs Militaires) (1835) ஒரு விவரமறிந்த படைவீரனின் மனச்சாட்சி இராணுவப்பணியின் கடமைகள் எழுப்பும் முரண்பாடான நிலைகளை ஆயும் நூல் இது.

லே தெஸ்தினே (Les Destinées 1864) விதிவழி ஆசிரியரின் மறைவுக்குப்பின் வெளியிடப்பட்ட 11 கவிதைகளின் தொகுப்பு இது. விஞ்ஞியின் மிகச் சிறந்த படைப்பாகக் கருதப்படும் இந்நூலில் கீழ்க்கண்ட பிரபலமான நான்கு கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

— லா மோர் துய் லூ (La Mort Du Loup) ஓர் ஓநாயின் இறப்பு.

- லா கொலேர் த சாம்சன் (La Colère de Samson) சாம்சனின் கோபம்: ஒரு புராணக் கதையின் உருவகத்தில் பெண் இனத்தின் நம்பிக்கைத் துரோகத்தைச் சாடுவது இது.
- லா மெசே துய் பெர்ஜே (La Maison du Berger) இடையனின் இல்லம்: துன்புற்ற மனிதனின் மனம் உடல் ஆத்மா எதுமியை சமுதாயத்தை விட்டு விலகியோடித் தனிமையைச் சரண் புகுந்தால்தான் அமைதி காணமுடியும் என்று வலியுறுத்தும் கவிதை.
- லா புத்தேய் அ லா மேர் (La Bouteille à la mer) கடலில் வீசப்பட்ட பாட்டில்: மானுடத்தின் தொடர் முன்னேற்றத்திலும், வருங்காலத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்யும் கவிதை.

4.3. விஞ்ஞியின் கொள்கைகள்

விஞ்ஞி ஒரு துன்பியல் கொள்கையர் (Pessimist). “மனித வாழ்க்கை சோகமயமானது; ஏமாற்றங்களே நிறைந்தது; தனிமையும் மௌனமும் அவனைக் கைதூக்கிவிடமுடியும்” என்பது இவருடைய கொள்கை. இவர் படைத்த பாத்திரங்கள் இவரது இக்கருத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குவன.

ஆனால், விஞ்ஞி மனிதனை வெறுப்பவர் அல்லர். அவர் கூறுவார், “எனக்கு மனிதனைப் பிடிக்கும்; அவனது நிலை கண்டு நான் பரிதாபப்படுகிறேன்” என்று. மனிதன் தனிமையை நாடவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர் எண்ணம், அவன் மனிதசமுதாயத்தை வெறுத்து காட்டுக்கு ஒடிவிடவேண்டும் என்பதன்று; தனிமையான ஓர் இடத்துக்குச் சென்று அங்குத் தியானத்தில் மூழ்கித் தன்னைப் பற்றியே சிந்தித்து அறிந்துகொண்டு, அதனால் ஆள்படலம் பெற்றுத் தேவைப்படும்போது செயற்கரிய செயல் செய்கின்ற ஆற்றலைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான். “தையியமாகப் பறப்படு; நகர்ப்புறங்கள் அனைத்தையும் விட்டு வெளியேறு.

அவனுக்குத் தனிமையும் மௌனமும் மேன்மை தரவல்லவை; மற்றவை அனைத்தும் பலவீனம். இந்த விதியினிடம் தோற்றுவிடாமல் தன்னை உயர்த்திக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு அவனுக்கு உண்டு. சோதனைகள் முன் அவன் துவண்டு சோர்வடைந்து செயலிழந்து விடாமல் தனக்கு உற்ற கடமையினைத் தளர்வின்றித் திடமாக ஆற்றி விதியை வெற்றி கொள்ளவேண்டும்.”

“ஒரு தலைமுறை அழியும்; அதனைத் தொடர்ந்து வேறு ஒரு தலைமுறை தோன்றும். சட்பொருள்கள் அழியலாம், சித்துப்பொருளாகிய கருத்துகள் அழிவதில்லை. கவிதாமண்டலமும் அறிவியல் ஆற்றலும் என்றமே தொடர்கதை. ‘கடலில் ஒரு பாட்டில்’ எனும் கவிதையின் மையக்கரு இதுதான். இவையும் விஞ்ஞியின் இல்லாழ்வியல் கருத்துகள்.

விஞ்ஞி தம் சொந்த நிலையை எண்ணிப்பார்க்கிறார். அவருடைய மூதாதையர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் தீரட்சையல்கள் புரிந்திருந்தாலும் அவர்கள் பெயர் காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்டன. தம் கவிதையின் மூலமாகத் தாம் ஒரு நிலைபெற்ற வாழ்வினை எய்திவிட்டதாக அமைதிகாண்கிறார் விஞ்ஞி.

4.4. விஞ்ஞியின் கவித்துவம்

மற்ற புனைவியல் கவிஞர்களைப் போன்று, விஞ்ஞியின் கவிதை, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட திடர் சம்பவத்தினால், உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் அல்லது ஓர் அதிர்ச்சியின் விளைவாகத் தோன்றியதன்று; ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பின் வரும் ஒரு தத்துவத்தின் வெளிப்பாடு. இவருடைய கவிதை இலக்கணத்தையொட்டி இருந்தபோதும், செய்யுள் அலங்காரங்களைக் காட்ட வருபவை அல்ல.

தம் தத்துவத்தை விளக்க, விஞ்ஞி உருவகத்தைப் பயன் படுத்துவார். பாத்திரங்களை ஒரு குறியீடாக (Symbol) பயன்படுத்துவது இவருடைய தனித்தன்மை. இத்தகைய குறியீட்டுப் பாத்திரங்களின் செயல்பாடுகள், மிகுந்த ‘சஸ்பென்ஸ்’ கொண்ட நாடகமாக நம் கண்முன்

வழிப்பாதையின் புழுதிகள் உன் கால்களைக் கறைப்படுத்த வேண்டாம்” என்பது அவரது கூற்று.

பெயரும் புகழுமாக வாழ்வது கூடாது என்பது விஞ்ஞியின் கருத்து: “மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாகவும் எல்லோராலும் அறியப்பட்டவனாகவும் இருப்பதுதான் மனிதனுக்கு நேரக் கூடிய மிகப் பெரிய துன்பம். ஏனெனில் அவன் குணத்தில் அல்லது செயல்பாட்டில் ஏதோ ஒரு தீவிரக் குறை இருந்தால்தான் இத்தகைய பிராபல்யத்தை அவன் எய்த முடியும்!” என்பது அவர் கூற்று.

“கடவுள் மனிதனுடைய துயர்களைத் தீர்த்து வைப்பதில்லை. மனிதன் கடவுளால் கைவிடப்பட்டவன். அவர் மனிதனிடமிருந்து விலகியே நிற்கிறார். மானுடத்தின் துன்பங்கள்முன் அவர் மௌனமாகி விடுகிறார். மௌனம் எனும் ஆழங்காணமுடியாத பாதாளம் மனிதனையும் கடவுளையும் பிரித்து நிற்கிறது”.

“பெண்மை ஒரு மர்மமான படைப்பு. ஒரு சமயம் வலுவற்ற ஆனால் உணர்ச்சிப் பிழம்பாக அப்பெண்மை இருக்கிறது. மறுசமயம், ‘தங்கமூலம் பூசிய நச்சுப்பாம்பாகப்’ பிரகாசித்து மனிதனை அழிவுக்கு இழுத்துச் செல்கிறது”. இவையெல்லாம் விஞ்ஞியின் சில கோட்பாடுகள்.

பொதுவாகப் புனைவியல் கவிஞர்களின் எண்ணம் என்ன வென்றால், “இயற்கை மனிதனுடைய துன்பங்களில் பங்கு கொள்கிறது; துன்பம் நேரகையில் அவனுக்குப் புகலிடம் தந்து அரவணைத்து ஆறுதல் அளிக்க வல்லது” என்பதாகும். ஆனால் விஞ்ஞியின் கொள்கைப்படி, இயற்கை மனிதனிடமிருந்து விலகியே நிற்கிறது; அவன்நிலை பற்றி அதற்குக் கவலையில்லை; அவனது துன்பத்தை அது பகிர்ந்து கொள்வதில்லை என்பதாகும். அவனுக்குத் தனிமையைத் தருவதோடு அதன் பணி முடிந்துவிடுகிறது.

“கடவுளால் கைவிடப்பட்டு, விதியினால் நசுக்கப்படும் மனிதனுடைய வாழ்வில், துன்பம் மரணம் ஆகிய இரு நிலைகளே சத்யம்.

விரிந்து நம் கவனத்தை ஒருமைப்படுத்தும் தன்மையுடையவை. உருவக்கவிதை வடிப்பதில் பிற்காலக் கவிஞர்களுக்கு விஞ்ஞி ஒரு முன்னோடி.

4.5. சுவைக்கச் சில துளிகள்

ஓர் ஓநாயின் இறப்பு

.....
வந்த ஓநாய் அமர்ந்தது;
குத்திட்டு நின்று முன்னங்கால்களின் நகம்
மணலில் புதைத்திருந்தன.
'சற்றும் எதிர்பாராமல் சிக்கிக் கொண்டு விட்டோம்,
இனித் தப்ப முடியாது,
உறைவிடம் துண்டிக்கப்பட்டு அனைத்து வழிகளும்
அடைபட்டுவிட்டன'
என்பதை உணர்ந்துகொண்டது.
அப்போது
தீப்பிழம்பாய்த் தகிக்கும் தன் வாயினால்
எதிரே வந்து நின்ற வேட்டை நாய் ஒன்றின்
துடிக்கும் குரல்வளையைப் பாய்ந்து கவ்வியது.
எங்கள் துப்பாக்கிகளிலிருந்து பறப்பட்ட குண்டுகள்
அதன் உடலைத் துளைத்தன.
கூரிய கத்திகள் அகன்று அதன் குடல்புகுந்து
இடுக்கிப் பிடியாய்க் குத்திட்டு நின்றன.
இருப்பினும் அதன்வாய் இரும்புப் பிடி
சற்றும் தளரவில்லை இறுதிவரை.
முதலில் இறந்தது நாய்தான்.
குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டுச் செத்த அதன்பிணம்
தன் காலின்கீழே துவண்டு விழுந்த பின்தான்,

அதை நழுவி விட்டு
எங்களை நிமிர்ந்து நோக்கியது ஓநாய்.
அதன் உடலைத் துளைத்துச் சென்ற கத்திகள்
தரையுடன் சேர்த்து அதனைத் தைத்துவிட்டன.
வழிந்தோடிய அதன் இரத்தம்
புல்தரையை நனைத்தது.
அரைவட்ட வடிவமாய் அதனைக் குறியவைத்துக்
குவிந்திருந்தன எம் துப்பாக்கிகள்!
இன்னமும் அது எங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தது!
அதன்பின், நீட்டிப் படுத்துத்
தன்வாயில் வழிந்த ரத்தத்தை நக்கியது.
பிறகு
தான் இறந்தது எப்படி என்பதைக்கூட
தெரிந்துகொள்ள விரும்பாதது போல்
தன் பெரிய விழிகளை இறுதியாய் மூடி
உயிர் நீத்தது.
வாயிலிருந்து ஓசையெதுவும் எழுப்பாமல்.
நான் வெற்றுத் துப்பாக்கியிடு
என் நெற்றியை ஊன்றி நின்றேன்.
பின் நினைவு திரும்பிடவே,
பெட்டை ஓநாயையும்
குட்டிகள் இரண்டினையும்
தொடர்வதா வேண்டாமா
எனத் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.
அவை மூன்றும்
இறந்த இவ்வோநாயை
எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்குமோ?
குட்டிகள் மட்டும் இல்லையெனில்
கைம்மை அடைந்த அவ்விளம்பெட்டை

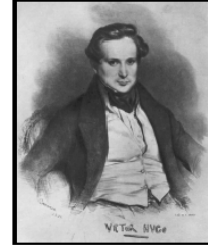
என்ன விட்டுச் செல்கின்றோம் என்பதையும்
எண்ணிப் பார்க்குங்கால்,
மௌனமே பெரிது;
மற்ற அனைத்தும் பலவீனம்!
காட்டில் திரியும் விலங்கே, நான்
உன்னை நன்கு புரிந்துகொண்டேன்;
அதுவும் உன் கடைசிப்பார்வை
என் இதயத்தில் ஆழப் பதிந்துவிட்டதே!
அது எனக்குக் கற்பித்த பாடமிது:
"காட்டிலே பிறந்த நான் காட்டிய
கம்பீரமிகு கலங்காத் திண்ணை
எனும் மிக உயர்ந்த நிலையினை
ஆராய்ந்து சிந்தித்து,
உன் ஆன்மா அதனை அடைவதற்கு முயற்சிசெய்.
புலம்புதல் அழுதல் தொழுதல் இவையனைத்தும் கோழைத்தனம்!
உனக்கு எப்படி விதிக்கப்பட்டதோ, அந்த வழியினில்
கடினமான நீண்ட உன் பணியினைத் தளர்வின்றிச் செய்.
அதன்பின் என்னைப் போல் துன்பம் அனுபவித்து
எதுவும் பேசாமல் இறந்துபோ!"

விதிவழி
(Les Destinées)

தன் ஏற்றினைத் தனியே விட்டுப்
பிரிந்திருக்குமா இக்கொடிய
சோதனைக் கட்டத்தில்?
குட்டிகளை வளர்ப்பதே அதன் கடமை!
காடுமலை வெளியின் பூர்வீக வாசிகளை
வேட்டையாடும் மனிதனுக்கு முன்னோடிச் சென்றிட
அடிமைப்படுத்தி கொண்ட சில நாய்கள்!!
வீட்டில் அவை தங்க இடங்கொடுத்து
அதற்கிது கைம்மாறு என அந்நாய்களுடன்
ஓர் ஒப்புந்தம் செய்து கொண்ட
மனித இனம்!
"அவன் வாழும் நகர்ப்புறம்
தலைகாட்டக் கூடாது;
பசி வாட்டினும் பொறுத்துக்கொள்"
என இக்குட்டிகளுக்கு
கற்றுத்தர வேண்டுமே தாய்ஓநாய்!

ஐயகோ!
மனிதன்எனப் பெயர்தான் பெரிது!
நான் வெட்கித் தலை குனிகிறேன்,
நம் பலவீனம் கண்டு,
ஏற்றமிகு மிருகப் பிறவிகளே!

இவ்வாழ்க்கையினையும்
இது தந்த துயர்களையும்
எப்படி விட்டுச் செல்ல வேண்டும்
என்று உங்களுக்கல்லவோ
நன்கு தெரிந்திருக்கிறது!
இப்புவியில் எப்படி இருந்தோம் என்பதையும்

5

ஃபிரஞ்சு கவிச்சகரவர்த்தி:
விக்தோர் உய்கோ (Victor Hugo) 1802–1885

5.1. தூய உருப்பளிங்கு : அந்தரான்ம முழக்கம்

ஃபிரஞ்சு இலக்கியத்தின் மிகப்பெருங் கவிஞராகக் கருதப்-
படுபவர் விக்தோர் உய்கோ. எண்பத்து மூன்றாண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்த
இவருடைய படைப்புகளில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த
அனைத்து அரசியல் மாற்றங்களும் (மாறி மாறி நிகழ்ந்த இரு சர்வாதிகார
ஆட்சி, இரு மன்னராட்சி, இரு புரட்சிகள், இரு குடியரசு ஆட்சி) சமுதாய
மாற்றங்களும் இலக்கியப் போக்குகளும் பிரதிபலிக்கக் காணலாம். தாம்
ஒரு "முழங்கும் எதிரொலி" என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்வார் உய்கோ :

"காதல், கல்லறை, புகழ், இவ்வாழ்க்கை,
ஒன்றின் ஒன்றாய் இடைவிடாது